

ČESKÁ ŠKOLA

ve Zdobunově

1931 - 1947

III/14-48

ПРАВЛЕНИЕ СОЮЗА
ЧЕШСКО-СЛОВАЦКИХЪ ОБЩЕСТВЪ
ВЪ РОССИИ.

Кіевъ, 14. října 1917. r.

№

Пану

Lambertu J E L Í N K O V I

ve ZDOLBUNOVĚ.

Správa Svazu československých spolků na Rusi, jakožto ústředí národní a osvětové práce Čechů a Slováků na Rusi usedlých, na svém zasedání, konaném dne 13. října 1917, jmenovala Vás učitelem na české škole v Zdolbunově, Ostrovského újezdu, Volyňské gubernie.

Svěřujeme Vám tento důležitý úkol v oboru národní výchovy, doufáme, že povinnosti českého učitele plniti budete svědomitě a přejeme Vaší veřejné činnosti porozumění občanstva a Vašemu působení ve škole plného zdaru.

Předseda:

Tajemník:

Jmenování Lamberta Jelínka učitelem České školy ve Zdolbunově podepsané vedením Svazu československých spolků na Rusi - rok 1917. Lambert Jelínek byl v civilu odborný učitel v Brně. Jako rakouský voják se vzdal Rusům a byl zajat. Přihlásil se k československým legionářům a později byl jako učitel poslán do Zdolbunova. Po vyhlášení Československé republiky v roce 1918 se vrátil do Brna. Zajímavé je, že jmenování se uvádělo rusky i česky a Svaz musel mít i razítka v obou jazycích.

Je třeba s velkou úctou vzpomenout na Čechy ve Zdobunově, kteří v nepředstavitelně těžké době vykonali pro své spolubydlící a zejména pro české školství ve Zdobunově ohromnou práci. Těžká doba proto, že od roku 1917 do roku 1920 se na Volyni vystřídalo **devět** vlád. Níže uvedená fakta jsou vzata z časopisu Hlas Volyně z 7. 4. 1928. Dne 18. 4. 1917 byl založen ve Zdobunově za účasti 57 Čechů - Český komitét. Na této schůzi byli předběžně zvoleni: předseda - A. Khol, místopředseda - T. Břečka, zapisovatel - Charvát.

Ihned 22. 4. 1917 byla další schůze za účasti 75 Čechů. Po dlouhé, bouřlivé rozpravě byli do nového výboru zvoleni pánové: Syrovátka, Khol, Kadeřávek, Jaček, Blažek, Hromada, Vízek, Charvát, Břečka, Vlasák, Rovný a Pluhař. Jako náhradníci pánové: Prášil, Němeček, Maděra, Vacke, Holec a Král. Tentýž den, po členské schůzi byla schůze výborová a na ni byli jednohlasně zvoleni:

Předseda: A. Khol

Místopředseda: pan Vízek

Pokladník: T. Břečka

Revizoři účtů pánové: Syrovátka a Prášil.

Bylo usneseno poříditi soupis všech Čechů žijících ve Zdobunově. Soupisem byli pověřeni pánové: Vacke, Rovný, Pluhař, Syrovátka, Hromada, Vízek, Němeček a Kadeřávek. *(Tento soupis se dochoval v originále a je v této publikaci uveden).*

Pro ujasnění situace ve školství na Volyni v těch dobách je třeba zde uvést, že do roku 1887 nebyla v carském Rusku povinná školní docházka. Teprve v tomto roce byly carským dekretem zavedeny státní školy, samozřejmě s ruským vyučovacím jazykem. Základní školy byly tříleté a většinou, zejména na vesnicích, se na nich učilo jenom v zimních měsících. V létě děti pomáhaly rodičům v práci, především na polích a při pasení dobytka. Tak to vlastně trvalo až do roku 1917. Již 13. 5. 1917 píše Komitét do Kyjeva o informace ohledně možnosti zřídit ve Zdobunově soukromou Českou školu.

4. 6. 1917 Český komitét zvolil do školní komise tyto pány: Vízek, Pluhař st., Maděra, Vacke a Rovný. Z dam byly zvoleny: Jačková, Kholová a Halounková.

Český komitét již dříve založil Divadelní odbor a Tělovýchovný spolek. Pro zamýšlenou školu bylo třeba zajistit peníze. Byly pořádány sbírky a také se zapojil Divadelní odbor, který výtěžky z divadelních představení věnoval nejen budoucí škole, ale i na jiné charitativní akce.

18. 6. 1917 bylo sehráno divadelní představení „Na statku a v chaloupce“. Výtěžek, 243 rublů byl věnován ve prospěch raněných českých vojáků. Peníze byly odeslány do Kyjeva Českému invalidnímu fondu. Kromě toho byly konány sbírky. Jedna ve prospěch raněných českých legionářů vynesla 226,20 rublů. Druhá ve prospěch české školy ve Zdobunově vynesla 1.142,50 rublů.

19. 9. 1917 byl od pani Pavelkové pronajat dům pro školu. Bylo pořízeno nejnútnejší školní zařízení, tabule, stupínek, dlouhé lavice pro více žáků, několik kratších pro dva žáky,

hliníkové kalamáře zasazené do lavic. Opatřili po rodinách několik starších slabikářů a čítanek.

15. 10. 1917 přijel do Zdolbunova, poslaný Svazem z Kyjeva, český učitel, pan Lambert Jelínek. Byl to odborný učitel z Brna, který jako rakouský voják přeběhl do ruského zajetí a přihlásil se do Československých legií. Protože v Kyjevě evidovali žádost ze Zdolbunova o přidělení českého učitele, byl legionář Lambert na toto místo přidělen. Druhým učitelem byl Vladimír Salava, starší pán, dědeček pani Kholové, za svobodna Gruberové. 13. 11. 1917 byla otevřena a vysvěcena První soukromá Česká škola ve Zdolbunově. To bylo za pouhých šest měsíců od první vážné myšlenky na vybudování České školy.

Do 6. 1. 1918 bylo sehráno 7. divadelních představení, uspořádán zahradní koncert a dva kabaretní večírky. Výtěžky ze všech akcí byly věnovány ve prospěch školy. V zimě 1917-1918 nebylo k dostání palivové dřevo pro školu. Na prosbu místopředsedy pana Vízka, pánové Rovný a Procházka obešli české rodiny a sebrali čtyři fůry dřeva. Tím byla škola na nějaký čas zabezpečena. Spolková práce byla nejvíce omezována tím, že se velice často měnily vlády. Jeden den se něco usneslo a druhý den se to již nemohlo vykonat, protože se změnila vláda a platila jiná pravidla.

Peníze na provoz školy byly hlavně získávány hraním divadel a sbírkami. Divadelní odbor se všemožně přičiňoval pod vedením pani Chramostové a školní komise horečně pracovala pod vedením pana Pluhaře staršího. Předseda Alexandr Khol vždy vyzýval všechny bohaté Čechy, aby přispívali většími částkami a nahradili tak to, že ti nemajetní někdy nemohli zaplatit ani základní školní příspěvek.

Po vyhlášení Československé republiky, se pan učitel Lambert Jelínek vrátil domů do Brna. Vyučování dále zajišťoval staříčkový učitel pan Salava s pomocí neodborné síly slečny Břečkové. Učili psaní, čtení, mluvnici, krasopis, počty a zpěv. Ruštinu učila učitelka Helena Chramostová. Přes všechny potíže způsobené stále probíhajícími válečnými událostmi, dokázal Český komitét udržet školu v provozu.

Klidnější časy nastaly až od září roku 1920, kdy se Západní Volyň stala součástí nové Polské republiky. Na konci školního roku 1921 - 22 se Český komitét přejmenoval na Českou besedu. Česká beseda opět zajišťovala činnost školy, Divadelního odboru a Tělovýchovné jednoty, která se v roce 1927 stala Sokolskou jednotou. Škola, která byla v ulici Kosciel'na byla přemístěna do lépe vyhovující budovy ve stejné ulici. Celou dobu, až do roku 1939 se učilo podle učebnic vydávaných v Československu. Samozřejmě kromě polštiny, která byla povinná od vzniku Polské republiky v roce 1920.

Mezi mnoha učiteli, kteří se vystřídali v České škole ve Zdolbunově, zasluhuje pozornost pan učitel Antonín Masopust, který sám vyučoval všechny předměty od roku 1923 do roku 1929. V roce 1929 přichází do Zdolbunova z Prahy, učitel Josef Kosek. Brzo se stává ředitelem školy, kreslí plány na výstavbu nové, moderní školy a ta je také velmi rychle vybudována.

Česká Beseda po získání potřebného kapitálu začala novou školu stavět již v roce 1930. Prostředky na stavbu a udržování školy byly získávány z členských příspěvků a z výnosů různých akcí. Z divadelních her, vystoupení žáků, z tanečních zábav a z darů věnovaných na Českou školu při svatbách, křtinách a podobně. Na stavbu školy značnou

částkou přispěli také ministři a významné osobnosti z Československa, kterým byly rozesílány žádosti. Vzor žádosti vypracoval ředitel Kosek a v té době studentky, slečny Křížkovy, je opisovaly. Polská vláda věnovala na stavbu školy pouhých 600 zlotých. V nové školní budově, ještě nedostavěné, se začalo vyučovat se 116 žáky ve školním roce 1931 - 32. Učilo se pouze v přízemí, ve dvou větších a jedné malé místnosti. Z významných osobností Československa školu navštívili:

8. 5. 1929 poslanec V. Girska

28. 9. 1933 profesor doktor František Karas

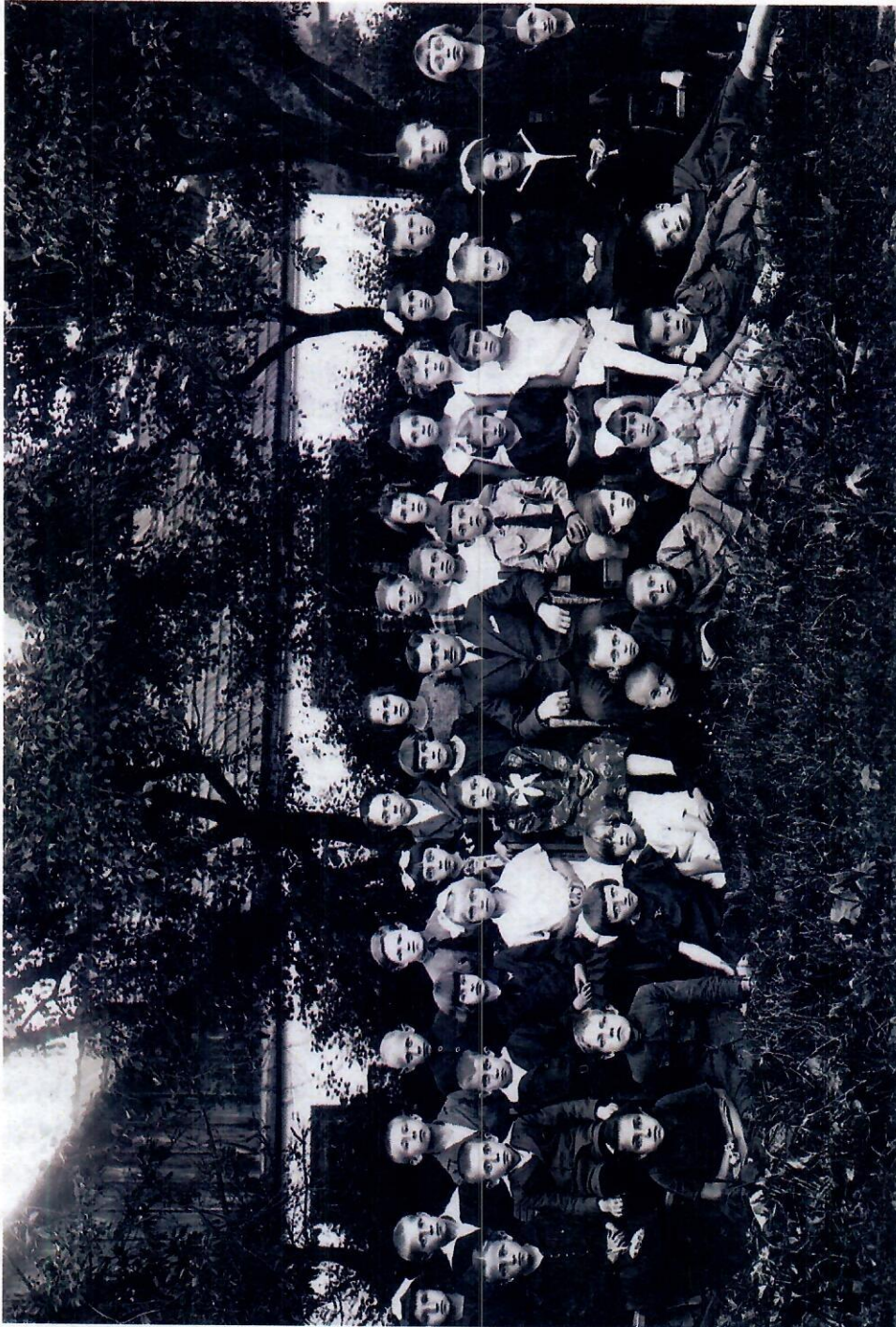
10. 10. 1936 vyslanec doktor Juraj Slávik

Po obsazení Polska Rudou armádou v roce 1939 byla obnovena činnost školy 17. 9. 1939. V průběhu roku 1940 byl Sovětskými úřady odvolán z funkce ředitele školy Josef Kosek z důvodu, že je zahraniční příslušník (protektorát Čechy a Morava). 13. 1. 1941 byla do funkce ředitelky školy jmenována slečna Anna Křížková. Po přepadení SSSR Německem 22. 6. 1941 obsadilo školu německé vojsko. Ve školním roce 1941 - 42 se znovu ředitel Kosek ujal řízení školy. Vyučovalo se v odpoledních hodinách v budově ukrajinské školy. Potom přišlo nařízení o uzavření české školy.

V nastávajícím školním roce 1942 - 43 povolil ukrajinský školní úřad vyučovat české žáky v rodném jazyce v odpoledních hodinách v budově ukrajinské školy. Škola se jmenovala Ukrajinská vyšší národní škola. Na vysvědčeních se známky za jazyk český neuváděly. Po roce toto povolení bylo zrušeno. Škola se nyní jmenovala Ukrajinská národní škola. Některá vysvědčení byla napsaná na čtverečkovaném papíru, vytrženém ze sešitu.

Zdolbunov Rudá armáda osvobodila 2. února 1944. Po nejnutnější opravě školní budovy bylo z příkazu sovětských školských úřadů zahájeno vyučování 15. 2. 1944. Ředitelkou byla jmenována Anna Křížková. V roce 1944 - 45 škola měla název Česká střední škola. Jazyk vyučovací byl český. Od druhé třídy byl vyučován také jazyk ukrajinský, od třetí třídy také jazyk ruský a od páté třídy jazyk anglický. Pro nedostatek odborných českých učitelů vyučovaly české výpomocné síly: Olga Zivalová, Emilie Vízková, Marie Krovská, Průšek, Brda. Ostatní učitelé byli ruské a ukrajinské národnosti. Hodně žáků se přihlásilo do školy z okolních vesnic, nejvíce z Kvasilova a Hulče. Na jaře 1944 se do řad Československé vojenské jednotky pod velením plukovníka Svobody hromadně hlásili Češi, muži i ženy. Mezi jinými také bývalý žák České školy Jiří Hrouda, který padl jako hrdina v bojích u Dukly. Ve školním roce 1945 - 46 už se škola jmenovala Česká neplno střední škola - byla to sedmitřídka. Český jazyk se vyučoval, ale nebyl to jazyk vyučovací. Tím byl jazyk ukrajinský. Ve školním roce 1946 - 47 se škola podle razítka na vysvědčení stále jmenovala Česká neplno střední škola, ale jazyk český už na vysvědčení nebyl.

Školu předala ředitelka Křížková 8. 2. 1947 ukrajinským školským úřadům. V dnešní době je zajímavé sledovat na internetu debaty ukrajinských studentů, bývalých žáků zdolbunovské školy, jak opravdu s láskou vzpomínají na SVOJI nádhernou školu, která je prý nejhezčí ze všech škol, kde se učili. Přitom Čechům, kteří tuto školu vybudovali, budova sloužila jenom a to s přestávkami 11 let!

Školní rok 1927 – 1928 – uprostřed učitel Antonín Masopust

České škola v Kostelní ulici. Školní rok 1927 - 1928. Uprostřed řídící učitel Antonín Masopust a pomocný učitel Čeněk Pluhař.

Čtyřletá obecní škola v roce 1928.

KŘÍŽKOVI:

Křížek Jindřich, krejčí, manželka Barbora rozená Tomášová, v domácnosti. Spolu vychovali dvě dcery. Julie – úřednice při repatriační komisi. Opouštěla Zdolbunov jako poslední. Anna-učitelka, později ředitelka České školy ve Zdolbunově. V roce 1947 předala Českou školu ukrajinským školským úřadům. Křížek Antonín, krejčí, s manželkou měli dcery Jiřinu a Evženi.

Manželé Křížkovi s dcerami. Vlevo Anna, vpravo Julie.

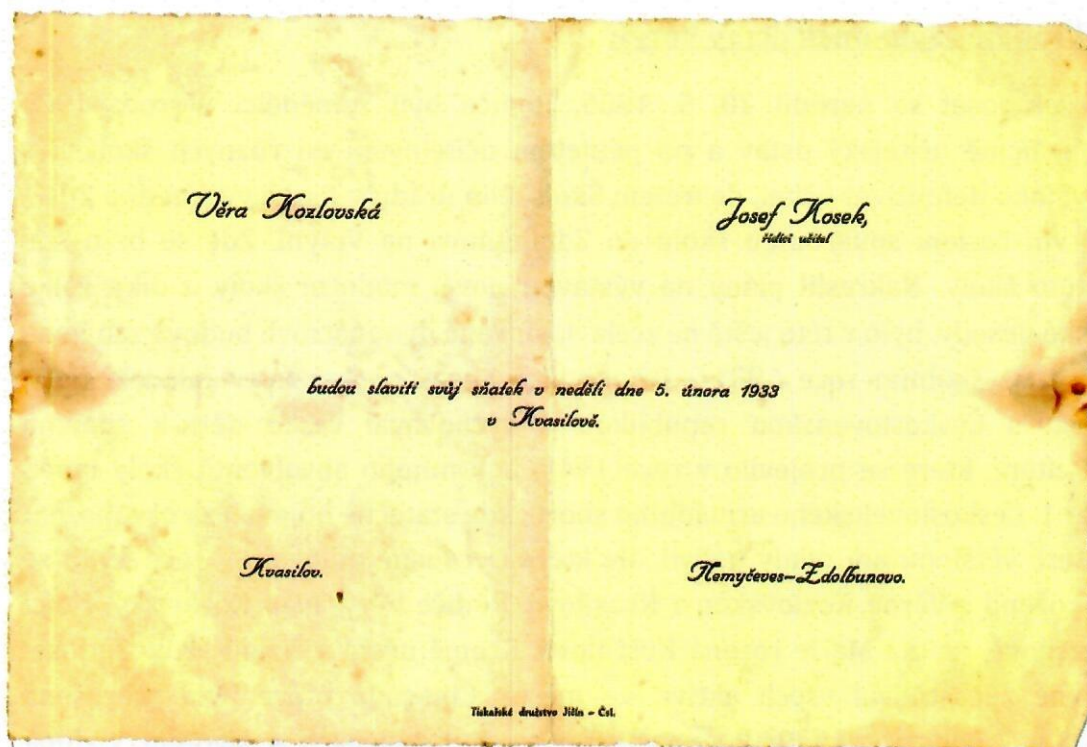
Dívky na výletě na Křídové hoře. Zprava Olga Vízková, Anna Křížková, Julie Křížková a Soňa Senzirichtová, židovka. Soňa měla ještě o dva roky starší sestru Táňu, která byla učitelkou na desetiletce. Když německá SS likvidovala židy, byly také ony spolu s rodiči 14. října 1942 zastřeleny.

KOSKOVI (podle vzpomínek dcery Věry):

Kosek Josef se narodil 20. 5. 1905. Rodiče byli zemědělci. V roce 1924 absolvoval v Jičíně učitelský ústav a po pětiletém učitelování na různých školách v Čechách, byl jako definitivní učitel, dekretem Školského úřadu v Praze vyslán dne 20. 8. 1929 na První českou soukromou školu do Zdobunova na Volyni. Zde se brzo stal ředitelem této školy. Nakreslil plány na výstavbu nové, moderní školy a díky velké aktivitě České Besedy, bylo v této ještě ne zcela dostavěné dvoupatrové budově zahájeno vyučování již ve školním roce 1931 - 32. Ředitel Kosek probouzel v mládeži pocit sounáležitosti s Československou republikou a vychovával české děti k silnému národnímu cítění, které se projevilo v roce 1944, kdy mnoho absolventů školy ihned vstoupilo do 1. Československého armádního sboru, kde statečně bojovali za osvobození země, ve které většinou ani nikdy nebyli, ale kterou vroucně milovali. V roce 1933 se řídící učitel oženil s Věrou Kozlovskou z Kvasilova. Rodiče Věry, Ivan Kozlovský, řídící učitel v Kvasilově, matka Marie rozená Košťálová. Kromě učení a řízení školy se Josef Kosek aktivně zúčastňoval všech aktivit ve městě. Činorodá práce byla přerušena příchodem Sovětů v roce 1939. Po nepříjemnostech hraničících s životem v době Sovětské okupace Volyně v letech 1939 - 1941, se po vpádu německé armády na Volyň, podařilo celé rodině, po žádosti rodičů Josefa Koska na ministerstvu v Praze, odjet do protektorátu. Sem přijeli v době haydrychiády, ale podle vzpomínek dětí, bylo to v Čechách mnohem klidnější než na Volyni. Celou tuto anabázi podnikl Josef Kosek se svou ženou a svými dvěma dětmi. Po návratu do Čech pracoval stále jako učitel v Běcharech. Když v roce 1955 slavil padesátiny, byl překvapen a dojat, jak mnoho jeho někdejších žáků si na něj vzpomnělo s gratulací. Zemřel poměrně mlád 18. 11. 1958.

ředitel Josef Kosek

Věra Kozlovská

Josef Kosek,
ředitel učitel

*budou slaviti svůj sňatek v neděli dne 5. února 1933
v Kvasilově.*

Kvasilov.

Pomyševos-Zdolbunovo.

Tiskárna družstva Jilín - Čsl.

Josef Kosek

20. 5. 1905

18. 11. 1958

*Vám všem, kteří jste se snažili zmírnit
naš nezměcný bol nad odchodem našeho
milovaného manžela a otce upřímně dě-
kujeme a prosíme, aby i nadále mu byla
věnována milá vzpomínka.*

*Věra Kosková
s rodinou*

Josef Kosek byl od roku 1931 do roku 1939 ředitelem České školy ve Zdolbunově. Potom ještě řediteloval v roce 1941 a 1942. Všichni jeho žáci na něj dodnes s láskou vzpomínají.

TOMÁŠOVI (Podle vyprávění pani Jiřiny Kačerové, rozené Tomášové):

Jeden z učitelů České školy ve Zdobunově Vladimír Tomáš, byl synem Václava Tomáše, který se přistěhoval do Kvasilova z Jičína v roce 1870. Vladimír začal chodit do školy v Kvasilově a po absolvování gymnázia v Rovně nastoupil na matematicko-fyzikální fakultu univerzity sv. Vladimíra v Kyjevě. Bolševická revoluce a následně občanská a vzápětí Rusko - Polská válka s uzavřením polsko-sovětských hranic mu znemožnily fakultu vystudovat.

Odjel do Československa a nastoupil na mužský učitelský ústav v Plzni. (Dnes Pedagogická fakulta univerzity v Plzni). Po ukončení studia se vrátil na Volyň. Nastoupil na státní polsko-českou školu v Kvasilově. Učil jazyk český a vlastivědu, hrál s dětmi české divadelní hry, byl pokladníkem hasičského spolku, jednatelem Sokola, knihovníkem v obecní knihovně a jednatelem základní organizace kola České matice školské. Zastával funkci místopředsedy ve Sdružení českých učitelů. Od roku 1932 při všech těchto aktivitách učil také ve škole ve Zdobunově.

V roce 1937 byl zvolen předsedou Sdružení českých učitelů. V souvislosti s touto funkcí se stal členem desetičlenné správní rady České Matice Školské v Lucku. V roce 1933 byl československými i polskými úřady jmenován do funkce honorárního vicekonzula Československého konzulátu pro Polskou Volyň se sídlem v Kvasilově. Tuto funkci zastával do jeho zrušení v roce 1939.

Jako učitel se v Kvasilově snažil o ryze českou školu. To se ovšem nelíbilo polským úřadům. Když se polsko-československé vztahy zhoršily, byl z této školy jako český šovinista odvolán. Potom již učil jen ve Zdobunově. Za ním do Zdobunova začalo do České školy docházet z Kvasilova hodně žáků. Z Kvasilova do Zdobunova byly asi tři kilometry.

V rámci své práce na konzulátu, jezdil na československé vyslanectví do Varšavy a na konzulát do Krakova. Při poslední návštěvě Krakova 27. 6. 1939 byl zároveň vedoucím školního zájezdu zdobunovské školy do Věličky a Krakova. V Krakově na konzulátu se setkal s uprchlíky z Československa. Byli to hlavně důstojníci, kteří po okupaci vlasti hledali uplatnění v protiněmeckém odboji. Mezi jinými to byli také, tehdy podplukovník Ludvík Svoboda a nyní generál Oldřich Kvapil. Při této příležitosti se dohodli o vytvoření „Kvasilovské skupiny“.

Na pozvání Vladimíra Tomáše přijelo do Kvasilova asi 50 vojáků a také ještě více do jiných obcí na Volyni. Tato skupina působila na Volyni v zimě roku 1939 - 1940. Více o tom je uveřejněno v knize Ludvíka Svobody „Cestami života“ 2. díl.

učitel Vladimír Tomáš

Výlet žáků
Zdolbunovské školy do
Wieliczki a Krakova
pořádaný učitelem
Vladimírem Tomášem.

PRO PAMĚT PŘÍŠTÍ UKLÁDÁME DO ZÁKLADU
STAVBY TUTO PODEPŠANOU LIŠTINU:

VŮDCÍ HEJLO NAŠEHO SNAŽENÍ SMĚŘovalo VŽDY
K TOMUTO VELIKÉMU DÍLU. MEZI NEJDRAŽŠÍMI VEC-
MI NAŠEHO ČESKÉHO SRDCE JE VÍ SE I NAŠE PĚ-
ČE A STAROSTLIVOST PRO PŘÍŠTÍ NAŠÍ MLÁDEŽ,
ABY ZDE VŠICHNI VĚRNÍ ČEŠI NALEZLI DOUSKY
ČISTÉ VODY A NÁRODNÍHO VZDĚLÁNÍ.
VNITŘNÍ SÍLA NÁRODA ZÁLEŽÍ V JEHO VZDĚLANOSTI.

NE LITUJEME ŽÁDNÝCH SVÝCH OBĚTÍ!
NAŠÍM IDEOVÝM PROGRAMEM JEŠTĚ NEKONEČNÁ
LÁSKA K VLASTI A NÁRODU ČESKO-SLOVENSKÉMU.

CHCEME UCHOVATI NÁRODU JEHO JAZYK, LÁSKU
K NÁRODU A SÍTI MYŠLENKY ČESKÉHO POKROKU,
VZDĚLANOSTI A NÁRODNÍHO UVĚDOMENÍ

SVNOVÉ MILÍ, DĚDICOVÉ NAŠÍ!
AŽ ZAVŘEME OČI, NAŠTUPTE PO NAŠ!

JAKO ZRNO ŽIVÉ V ÚRODNOU PŮDU ZAPADNI
NAŠ PŘÍKLAD DO VAŠICH SRDCÍ, VYKLIČ TAM, VYKVEŤ
V MUŽNÉ ODHODLÁNÍ STAVĚT DAL A DALE, VÝŠ A
VÝŠE, KDE ZAČALI JŠME MY!

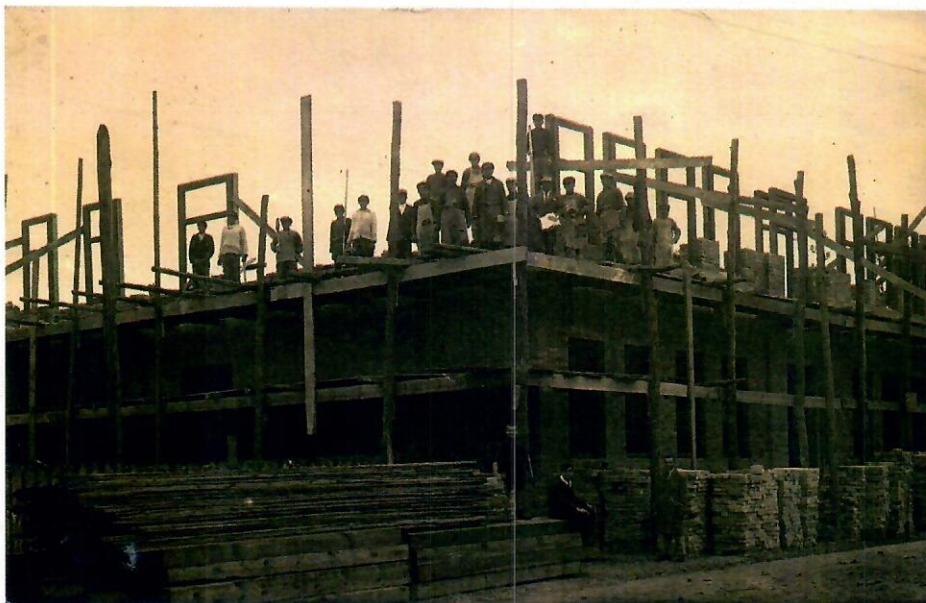
V ZDOLBUNOVĚ 28. října 1930.

J. B. ...
A. Klič...
J. Klajnar
L. Dolacil
J. ...

Klajnar
J. ...
Jin Dolacil
J. ...
J. ...

Dr. Jan ...
... ..

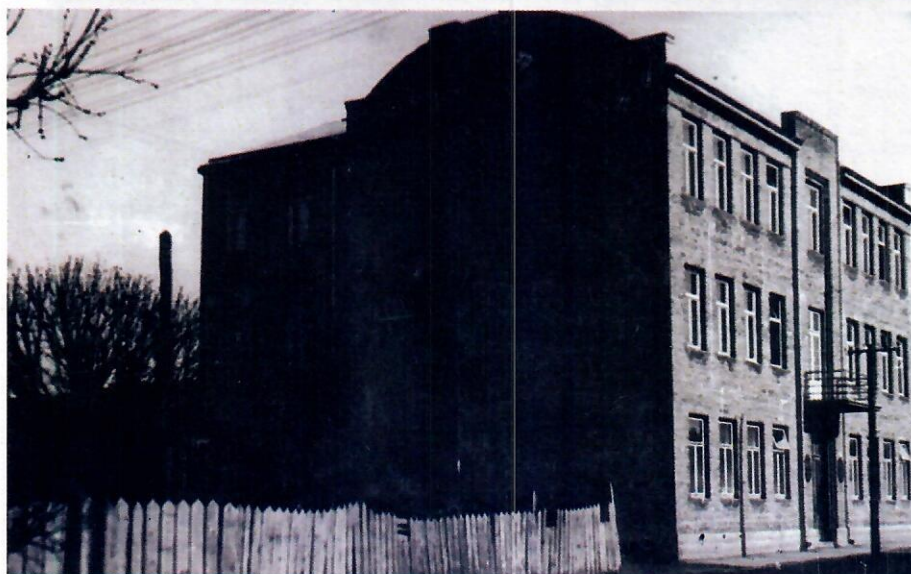
Zakládací listina 1. Soukromé České školy ve Zdobunově.

Stavba sedmitřídnní obecné školy J. A. Komenského byla započata v říjnu 1930.

Stavba školy budila velký zájem české společnosti.

Ve čtyřech třídách se začalo vyučovat v průběhu stavby již v září 1931. Stavbu školy financoval Český komitét z veřejných sbírek a darů českých podnikatelů.

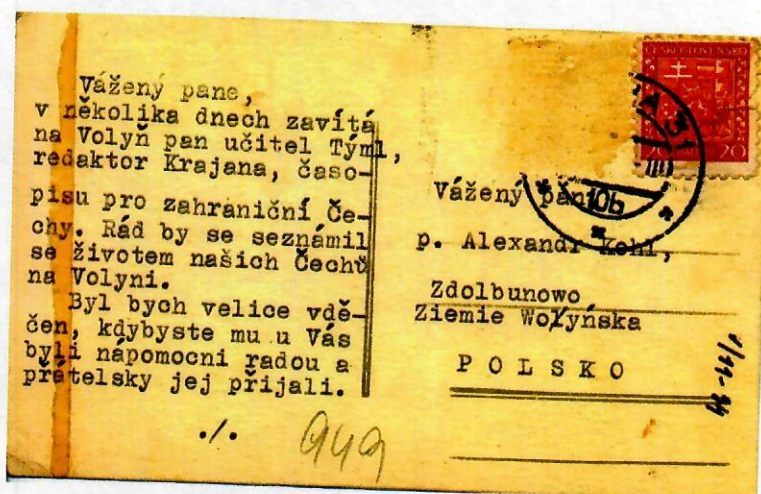

Po přístavbě je dnes z bývalé České školy ukrajinské gymnázium. Vlevo roh domu Pospíšilových, bývalá prodejna zemědělských strojů.

Srdečný pozdrav a dík předem

V. Švihovský

Na pohlednici je pozdrav V. Švihovského odesláný z Prahy, adresovaný A. Kholovi do Zdlobunova. V textu upoutá zájem v Československu o život Čechů na Volyni.

První rok dostavěné České sedmitřídní školy. Školní rok 1931/32. Učitelé uprostřed zleva: učitel polštiny Litarowicz, učitelka ručních prací Matylda Kučerová, ředitel školy Josef Kosek, učitel náboženství pan Volanský, třídní učitel Vladimír Lešner. Druhá řada odspodu, vlevo Anička Pánková, budoucí pani Martišová, pátá Lída Novotná a Olga Novotná.

Seznam učitelů České školy ve Zdobunově a jejich střídání v průběhu let.

<u>Školní rok</u>	<u>Žáků</u>	<u>Vydržovatel</u>	<u>Učitelé a různé změny</u>
1917/18	28	Český komitét	Lambert Jelínek, Vladimír Salava
1918/19	26	-//-	-//-
1919/20	24	-//-	Vladimír Salava, Věra Břečková
1920/21	24	-//-	Vladimír Salava, Věra Břečková, Helena Chramostová
1921/22	22	-//-	Libuše Vlasáková, Anna Šulcová, Helena Chramostová
1922/23	24	Česká beseda	-//-
1923/24	30	-//-	Antonín Masopust
1924/25	36	-//-	Antonín Masopust
1925/26	42	-//-	Antonín Masopust
1926/27	48	-//-	Antonín Masopust
1927/28	54	-//-	Antonín Masopust
1928/29	64	-//-	Antonín Masopust
1929/30	76	-//-	Antonín Masopust, Josef Kosek
1930/31	96	-//-	Josef Kosek, Michal Litarowicz
1931/32	116	-//-	Josef Kosek, Matylda Kučerová, Jan Stránský, Michal Litarowicz
1932/33	136	-//-	Josef Kosek, Anna Křížková, Vladimír Lešner, Emil Horák, Vilém Volanský, Matylda Kučerová, Olga Valášková, Vladimír Tomáš
1933/34	Nejsou záznamy		
1934/35	156	Česká Matice Školská	Josef Kosek, Anna Křížková, Vl. Lešner, Emil Horák, Cecilie Martínková, Olga Valášková, Vilém Volanský
1935/36	178	-//-	-//-
1936/37	?	-//-	Josef Kosek, Anna Křížková, Vladimír Tomáš, Olga Valášková, Emil Horák, Vilém Volanský
1937/38	165	-//-	Josef Kosek, Anna Křížková, Vl. Lešner, Emil Horák, V. Volanský, Olga Valášková
1938/39	Nejsou záznamy		
1939/40	146	?	Josef Kosek, Anna Křížková, Emil Horák, Cecilie Martínková, Marie Chomjaková, Vladimír Tomáš, Eugenie Hudečková, Ivan Hlybovič, Jefimov
1940/41	?	?	Odvolán ředitel Kosek (zahraniční příslušník), ředitelkou od 13. 1. 1941

1941/42	?	?	jmenována Anna Křížková Ředitelem opět J.Kosek. Vyučovalo se pouze odpoledne v Ukrajinské škole. V České škole byla kasárna wehrmachtu. Učilo se jen do 21. 11. 1941. Česká škola byla zakázána.
1942/43	?	?	Opět povoleno vyučovat český jazyk v odpoledních hodinách v Ukrajinské škole. Znamky z češtiny se na vysvědčení neuváděly.
1943/44	?	?	Češi chodí do Ukrajinské školy. Vyučování češtiny zakázáno.
1944/45 (15. února) ?			Česká střední škola s českým vyučovacím jazykem. Ředitelkou je Anna Křížková. Od druhé třídy se učil ukrajinský jazyk, v třetí třídě navíc ruština, od páté třídy angličtina. Učitelé: Olga Zivalová, Emilie Vízková, Marie Krovská, Vladimír Průšek, Josef Brda, dále učitelé ruští a ukrajinští.
1945/46	?		Česká nepлно střední škola s ukrajinským jazykem vyučovacím. Vyučoval se i jazyk český.
1946/47	?		Název školy stále: Česká nepлно střední škola s ukrajinským jazykem vyučovacím. V páté třídě se už jazyk český neučil.

8. 2. 1947 předala ředitelka Anna Křížková Českou školu ukrajinskému školskému úřadu.

Otisk původního razítka České Matice školské.

Účastníci konference učitelů českých škol na Volyni, konané ve Zdolbunově v roce 1934. Stojí na schodech vedoucích ze školy na školní dvůr. Nahoře uprostřed ředitel polského kuratoria, dole vpravo slečna Anna Křížková, slečna Olga Valášková, pí. Perná, pí. Chramostová, dole vlevo ředitel Josef Kosek, učitelé, Baloun, A. Masopust, E. Horák, Ficek, Vl. Tomáš, Vl. Lešner a ostatní učitelé z jiných škol.

Učitelé s žáky před školou na školním dvoře. Rok 1939. Učitelé- sedící zprava: Ivan Lvovič Glyba-Glybovič, Anna Křížková, Marie Chomjaková, Jefimov 2.řada zprava: Helena Petrasová, Emilie Hrzánová, Marie Ulrychová, Vlasta Doležalová, Jiřina Kazdová, Marie Masopustová, Jiřina Voženílková, 3.řada: Marie Šeretuková, Lída Malá, Helena Morová, Lída Jasenská, 4.řada: Václav Kazda, Rost' a Novotný, Vladimír Novotný, Emil Ketner, Alexandr Vízek

Žáci sedmé třídy r. 1937-38 s ředitelem Josefem Koskem.

1.řada zleva: ?, Emilie Novotná, řed. Kosek, Solarová, Lída Novotná

2.řada zleva: Klimentová, Novotná, Řeháková, Deflerová, Išlerová, Strejcová,
Samardáková, Myškovská

3.řada zleva: Kazda, Malý, Jersák, Porazík, Masopust, Carboch, Vízek

Družstvo žáků, rok 1938. Zleva: ?, Vladimír Novotný, ?, náčelník Maksa, Kchol, Bohumil Novotný, ? Vízek.

Ležící zleva: ?, Jiří Šimsa, Blažek.

Na závěr roku 1945 - 46 se všechny třídy fotografovaly v kabinetu předvojenné výchovy, kde byl učitelem vojenruk podporučík Plevačuk. Na této fotce je zřejmě 2. třída.

Zde jsou žáci 4. třídy v roce 1945 - 46. Za katedrou, která při vyučování byla na druhém konci třídy, sedí vojenruk Plevačuk a třídní učitelka A. Krovská. V poslední lavici vpravo sedí Vladimír Vitvar a Miroslav Krušina.

6. třída školního roku 1945 - 46. Žáky této třídy byli: Šaršová, Průšková Slávka, Chmelíková Anna, Jersáková, Bajerová Marie, Dederová, Matysová Evženie, Klimentová, Jiránková Jiřina, Novotný Antonín, Šimková, Baladová, Beranová, Náhlovský Jiří, Rampas Miroslav, Šimek, Krejčík Vladimír, Víteček, Šebek Alexandr, Išler, Kouřil.

Sedmá třída 1944 - 45.

1. řada zleva: Vacek, Krejčí R., Rajchertová L., Mikulcová, Vernerová M., Pěnička, Krejčí (Povarčuk), Hybrant, 2. řada učitelé: Brda, Bezklínská, Průšek, řed. A. Křížková, Ivan Lvovič Glyba-Glybovič, Zejvalová, Vízková, podpor. Plevačuk. 3. řada: Novotná H., Novotná M., Šantorová M., Pěničková, Vízková M., Vaňková V., Schovánková J., Tkačuková J., Pěkná L., Větrovcová V. 4. řada: Povarčuková L.,?, Ulrichová M., Vecková, Zumr.

Leden 1947. Skupina žáků 5. A. třídy. Tito žáci se občas společně scházeli na společných akcích, kdy spolu besedovali, zpívali, hráli na gramofon natahovaný klikou a tancovali. Tato fotografie je z posledního setkání před odjezdem do Československa. Nejvyšší vzadu je Julie Mazánková, před ní stojí Žeňa Křížková, po její levé ruce je Anna Týrková (v domě jejích rodičů se skupina vždy scházela a před tím domem na dvoře je toto foto), Nad'a Povarčuková, Miroslav Krušina. Chlapec na druhém konci je Horáček Vladimír a vedle něj Marie Mašková (zemřela v 18ti létech svého života).